

חב"ד

כל הלב לכל אחד

יוצא לאור על ידי
בית חב"ד המרכזי באר שבע
בסיוע צעירי אגודת חב"ד - המרכז

זמני השבת

ירושלים תל אביב חיפה באר שבע

4:51	4:37	4:47	4:33
5:51	5:47	5:49	5:48

ממתק לשבת

העלון השבועי לילדים

הלכה לשולחן השבת

שבת שירה / ט"ו בשבט:

שבת פרשת בשלח, בה מספר על קריעת ים-סוף, נקראת 'שבת שירה', על-שם 'שירת הים' שאמרו בני-ישראל.

בעת 'קריעת ים-סוף' ילדי ישראל קטפו פרות מהאילנות שבגן, והאכילו את הצפורים ששרו וזמרו בשעה שבני-ישראל אמרו את 'שירת הים'. לזכר כך מנהג ישראל לתת ב'שבת שירה' לילדים הקטנים משירי מאכלי השבת להאכיל בהם את העופות והצפורים.

ט"ו בשבט - ראש-השנה לאילנות:

חמשה-עשר בשבט - "ראש-השנה לאילנות", הוא היום הקובע את שנת ה'מעשר' בפרות העץ. אין אומרים 'תחנון' בתפלות יום זה ובתפלת מנחה של ערב ט"ו בשבט.

נוהגים לאכל מפרות העץ והאילן, במיוחד מ'שבועת המינים', בהם התברכה ארץ-ישראל (דברים ח): "ארץ חטה ושערה וגפן ותאנה ורמון, ארץ זית שמן ודבש". מהדרים לאכל פרי חדש שעדין אכלו בשנה זו כדי לברך עליו 'שהחנינו'.

באכילת פרות מ'שבועת המינים' יש לברך לפני האכילה 'בורא פרי העץ', ולאחריה 'ברכה מעין שלוש'.

סדר הקדימה בברכת פרות מ'שבועת המינים', הוא לפי הסמיכות למלה "ארץ" שבפסוק: (א) זית, (ב) תמרים (דבש), (ג) ענבים (גפן), (ד) תאנה, (ה) רמון.

(מקורות: חגי ישראל ומועדיו - ט"ו בשבט. ספר התודעה ע' רט - רטו)

המדור מוקדש ע"י ר' אברהם שיחי קדוש, לע"נ בנו הת' יוסף יצחק ז"ל

נקודה למחשבה

שלום חברים,

"תוכל בבקשה לעזור לי לצבע?", שאלה אותי דיני. כבר כמה ימים שהיא עובדת על שלט מרשים, אותו היא רוצה לתלות בכתתה לקראת ט"ו בשבט.

"אבל כבר עזרתי לך אתמול!", השבתי לה, והבטתי בהנאה באשכול הענבים הסגל שהציץ אלי מהבריסטול.

"נכון", אמרה דיני, "באמת תודה על כך. אבל נשארו עוד הרבה חלקים שצריך לצבע. אז אתה יכול לעזור לי?", שאלה שוב.

"אני צריך לחשב", אמרתי והבטתי בציור. היו שם שדות, עצים ופרות, ומעליהם נכתב: "אנו צומחים ומתרחבים - הוסיפו גם אתם מעשים טובים".

פתאום הבנתי שט"ו בשבט אינו רק חג שבו אוכלים פרות, אלא יום שבו לומדים מהפרות. כן, התבואה מלמדת אותנו שתמיד אפשר להוסיף ולצמח. אין להסתפק במה שעזרתי אתמול, אם היום אני יכול להושיט יד ולסייע עוד יותר.

בדרך כלל, פלקטים אינם יכולים לדבר, אך הפעם הרגשתי שהציור עונה את התשובה במקומי, ועוזר לי להחליט.

נכון שט"ו בשבט יהיה רק בשבוע הבא, אבל הלקח מתאים לכל יום, לא?

שבת שלום, דני

יום שכולו שבת

רבי יוסף-יצחק מליובאוויטש אמר: דורנו הוא דור 'עקבתא דמשיחא' (כנוי לתקופת סוף הגלות, 'עקבתא' מלשון 'עקב' שהוא קצה הגוף). כובע צר עוד אפשר לסבל, אבל נעל קטנה וצפופה - קשה ביותר לסבל. אם כן, עלינו לבקש מה' שלא ילחץ עלינו, ויגאל אותנו.

(אוצר פתגמי חב"ד עמ' 407)

נא לשמור על קדושת העלון

באדיבות שבועון "תורתך שעשועי" בהוצאת צעירי אגודת חב"ד - המרכז (ע"ר) • כתיבה: מגדי הרשקוביץ אור: יעקב ירחי

עונג שבת עם איצי ופיצי

השם המלא

כְּאֶשֶׁר ר' יוסף וולף - המתגורר בפלורידה שבארצות-הברית - הכנס לחדר הנתוח, היה ברור לו כי מדובר בטפול קצר ופשוט. לאור דברי הרופאים הוא צפה שלאחר זמן קצר של מנוחה יוכל לחזור לתפקוד מלא. ואכן, הנתוח עבר בהצלחה וכעבר מספר ימי התאוששות בבית-הרפואה, שחרר ר' יוסף לביתו.

אך כְּאֶשֶׁר הגיע לביתו החל לחוש בכאב הולך וגובר. מקום הנתוח התנפח כתוצאה מזהום חמור, שגרם לו סבל וכאבים קשים. הזהום החמיר והוא אֶשְׁפַּז שְׁנִית, אולם, הרופאים לא הצליחו למצא מזור לבעייתו. מצבו הרפואי הדרדר במהירות עד שהרופאים הודיעו לו כי שעותיו ספורות.

בני המשפחה המבהלים הבינו כי לפי דרך הטבע אין מה לעשות. הם החליטו לפעול ולהוסיף ברוחניות, והרבו בתפלה ובצדקה.

חותנו של ר' יוסף, אף החליט לפנות לרבי יוסף-יצחק מלויבאוויטש (שביום י' בשבט חל יום ההולא שלו), ולבקש את ברכתו.

רבי יוסף-יצחק ברך את החולה ברפואה שלמה, ולאחר מכן הציע להוסיף לו את השם זליג.

קרוביו של החולה מהרו לעשות כהוראת הצדיק, והוסיפו לו את השם. ואכן, תוך זמן קצר התבררו על שפור נכר שחל במצבו.

ר' יוסף התחזק והחלים וכעבר מספר ימים רופאיו שחררוהו לביתו, בריא ושלם. כל זכר לזהום הקשה שתקף אותו לא נותר בו. הרופאים הנרגשים התקשו להאמין למראה השנוי הדרסטי שחל בר' יוסף. מאדם ששכב על ערש-דוי, הוא הפך להיות בריא כאחד האדם.

ר' יוסף חזר לשגרת חייו כשהוא מלא תודה ושבח לה'. חלפו מספר חודשים. ר' יוסף, שנקרא עתה יוסף-זליג, בקש לעלות ולהתפלל על קברה של סבתו. הוא חש קטר מיחד דוקא אליה, כיון שהיה קרוי על-שם אביה, יוסף.

כְּאֶשֶׁר הגיע לקבר, הפתע לראות את הכתוב: "פ"נ (פה נטמנה) מרת סאסיע בת ר' יוסף-זליג..."

עד כה, היה ר' יוסף בטוח כי שמו של סבו הוא רק יוסף. והנה, מנסח המצבה הסתבר לו כי שמו המלא של הסבא היה 'יוסף זליג'.

כַּעַת הֵבִין ר' יוסף-זליג מדוע בקש הרבי להוסיף דוקא את השם הזה, כך שיקרא בדיוק כשמו המלא של סבו.

בעל השפת אמת

זמן: רבי יהודה-אריה-ליב מגור, נולד בכ"ט בניסן תר"ז ונפטר בה' בשבט תרס"ה.

מקום: פולין. נולד בעיר ורשא, ונטמן בעיירה גור.

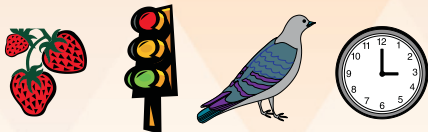
אודותיו: האדמו"ר השלישי בשושלת חסידות גור, וממנהיגי יהדות פולין בתקופתו. בילדותו התיתם מהוריו, וגדל בבית סבו, רבי יצחק-מאיר. בגיל צעיר התמנה לאדמו"רות, אך סרב לקחת כסף מהחסידים, והתפרנס מחנות קטנה שנהלה אשתו. לאחר פטירתו הדפסו כתביו תחת השם 'שפת אמת': 'שפת אמת על התורה ומועדים', 'שפת אמת' על תהלים, עם פרושו של הרב חיים ויטל, 'עץ הדעת טוב' ועוד, ומכאן כנויו.

ספור: סבו שכר עבורו מלמד שילמדו תורה, והתנה עמו שלושה תנאים: שיעיר אותו כל בקר לפני עלות-השחר, שילמד עמו שמונה-עשרה שעות ברציפות, ושככל יום יחדשו משהו בלמודם.

משתעשעים

כתבו את האות הראשונה של כל איור, ותגלו מושג הקשור לפרשה:

Four empty boxes for writing the first letter of each object.

Four empty boxes for writing the first letter of each object.

את הפתרון, בצירוף שם וכתובת ניתן לשלוח עד יום שלישי:
 • ב-SMS למספר: 052-8814124 • בפקס: 08-6273955
 • או בדואר: בית חב"ד המרכזי, ת"ד 814, באר שבע

בין הפותרים תיערך הגרלת פרסים

פתרון החידה לגיליון 248: יעקב. הזוכה: משה נחמן לוי, ירושלים.

פרטים והרשמה בבית חב"ד

ילדים מכל העולם מתאחדים יחד
 בכתיבת ספר תורה שנכתב בירושלים העתיקה

לכל ילד/ה אות אחת בלבד!

נרשמים ומקבלים הביתה תעודה יפה עם שם הילד וציון הפרשה שבה מופיעה האות שנקנתה

